

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Bent Hindrup Andersen (EL):

I betænkningen står der, at vi vil redegøre for vores stillingtagen til det samlede lovforslag under andenbehandlingen, og vi har den 13. marts – det vil sige efter at betænkningen er skrevet – fået et svar fra landbrugsministeren på, hvorvidt ministeren også vil gribe ind over for kontrol af foder, der kommer fra EU-lande, og ikke kun foder fra tredjelande uden for EU. Svaret er tilfredsstillende. Det siger, at der er hjemmel til det, og jeg opfatter også, at ministeren så vil være lige så aktiv med hensyn til at kontrollere de foderstoffer, der kommer fra EU-lande, som dem, der kommer fra tredjelande, og med den baggrund vil vi stemme for det samlede forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen af landbrugs- og fiskeriministerens § 1 med den foretagne ændring, § 2, ændringsforslag nr. 1 i betænkningen om en ny affattelse af § 3, § 3 i den nye affattelse og § 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 33:

Forespørgsel til justitsministeren:

»Hvad agter regeringen at foretage sig for at skærpe betingelserne for at opnå dansk indfødsret?«

Af Pia Kjærsgaard (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Ole Donner (DF) og Poul Nødgaard (DF). (Forespørgslen anmeldt 9/1 96. Fremme af forespørgslen vedtaget 12/1 96).

Begrundelse

Pia Kjærsgaard (DF):

Dansk statsborgerskab erhverves af langt de fleste danskere ved fødslen. Sådan har det været i århundreder. Indimellem har der været behov for, at fremmede, der oprindeligt var kommet hertil som gæster, kunne tildeles dansk statsborgerskab eller indfødsret.

Det var naturligt nok for mennesker, der efter mange års ophold og integration i det danske samfund gjorde fyldest som nyttige medborgere. Grundlovens § 44 fastslår, at ingen udlændinge kan få indfødsret uden ved lov. Dette grundlovmæssige formkrav forhindrer selv sagt, at lovgivningen overfører kompetencen til at træffe beslutninger om erhvervelse af statsborgerskab til administrative myndigheder. Derimod er det i god pagt med grundlovsreglen, at Folketinget vælger at fastsætte udfyldende regler, herunder dels kvalitative betingelser for erhvervelse af statsborgerskab, dels kvantitative regler.

Udgangspunktet bør naturligvis være, at fremmede landes statsborgere kun sjældent har behov for at ændre statsborgerskab og blive danskere. Ofte bør statsborgerskab først tildeles, når en tilflytter og dennes familie i meget lang tid, måske i én eller flere generationer, har levet her i landet og føler sig så dybt indlevet i det danske samfund, at dansk statsborgerskab opleves som en helt naturlig konsekvens.

Under skiftende regeringer er der sket en stærk lempelse af mulighederne for at opnå dansk statsborgerskab. Nu er det ikke alene mennesker med naturlig tilknytning til Danmark eller Europa, ikke kun mennesker med ønske om at leve sig ind i det danske samfund og dansk kultur, nu er det mange tusinde personer med oprindelseslande som f.eks. Pakistan, Iran, Irak, Libanon, Marokko, Etiopien, Sri Lan-